

<b>disputants- חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסיקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה- <b>story</b>	<b>מימרא- statement</b> ♣ קשיא- <b>challenge</b> ^ שאלה- <b>question</b> ! תירוץ- <b>answer</b> <b>ראיה- proof</b>
<b>מקרא- key:</b>	

שבועות- כל הנשבעין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
היו שניהן חשודין - חזרה השבועה למקומה, דברי רבי יוסי	[רבי יוסי]										◆	◇	מה.	
יחלוקו.	רבי מאיר:										◆	◇	מה.	
והחנוני על פנקסו כיצד? לא שיאמר לו: כתוב על פנקסי שאתה חייב לי מאתים זה, אלא אומר לו: תן לבני סאתים חטין, תן לפועלי סלע מעות, הוא אומר: נתתי, והן אומרים: לא נטלנו - הוא נשבע ונטל והן נשבעין ונטלין	[ת"ק]										◆	◇	מה.	
כיצד אלו ואלו באין לידי שבועת שוא? אלא הוא נטל שלא בשבועה והן נטלין שלא בשבועה.	בן ננס:										◆	◇	מה.	
אמר לחנוני: תן לי בדינר פירות, ונתן לו, אמר לו: תן לי אותו דינר, אמר לו: נתתו לך ונתתו באונפלי - ישבע בעל הבית שנתן לו את הדינר. אמר לו: תן לי את הפירות, אמר לו: נתתם לך והולכתם לתוך ביתך - ישבע חנוני	[ת"ק]										◆	◇	מה.	
כל שהפירות בידו ידו על העליונה.	רבי יהודה:										◆	◇	מה.	
אמר לשולחני: תן לי בדינר מעות, ונתן לו, אמר לו: תן לי את הדינר, אמר לו: נתתי לך ונתתו באונפלי - ישבע בעל הבית. נתן לו את הדינר, אמר לו: תן לי את המעות, אמר לו: נתתם לך והשלכת לתוך כיסך - ישבע שולחני	[ת"ק]										◆	◇	מה.	
אין דרך שולחני ליתן איסר עד שיטול דינר.	רבי יהודה:										◆	◇	מה.	
כשם שאמרו: הפוגמת כתובתה - לא תפרע אלא בשבועה, ועד אחד מעידה שהיא פרועה - לא תפרע אלא בשבועה, מנכסים משועבדים ומנכסי יתומים - לא תפרע אלא בשבועה, והנפרעת שלא בפניו - לא תפרע אלא בשבועה, וכן היתומים לא יפרעו אלא בשבועה, שבועה שלא פקדנו אבא, ולא אמר לנו אבא, שלא מצינו בין שטרותיו של אבא ששטר זה פרוע												■	מה.	
אפי' נולד הבן לאחר מיתת האב - הרי זה נשבע ונטל	ר' יוחנן בן ברוקה:											■	◇	מה.
אם יש עדים שאמר האב בשעת מיתתו שטר זה אינו פרוע - הוא נטל שלא בשבועה.	רבי שמעון בן גמליאל:											■	◇	מה.
ואלו נשבעין שלא בטענה: השותפין, והאריסין, והאפוטרופין, והאשה הנושאת והנותנת בתוך הבית, ובן הבית אמר לו: מה אתה טועניני? רצוני שתשבע לי - חייב.												■	מה.	
חלקו - השותפין והאריסין - אין יכול להשביעו. נתגלגל לו שבועה ממקום אחר - מגלגלין עליו את הכל.												■	◇	מה.
והשביעית משמטת את השבועה.												■	מה.	
כל הנשבעין שבתורה נשבעין ולא משלמין.												■	מה.	
מנלן?												▲	מה.	
דאמר קרא: (שמות כ"ב) ולקח בעליו ולא ישלם, מי שעליו לשלם לו שבועה.												!	◇	מה.
ואלו נשבעין ונטלין כל.												■	מה.	
מאי שנא שכיר דתקינן ליה רבנן דמשתבע ושקיל?												⚡	מה.	
הלכות גדולות שנו כאן.	רב יהודה אמר שמואל:											!	◇	מה.
הלכות, הני הלכתא נינהו?												⚡	מה.	
אלא אימא: תקנות גדולות שנו כאן.												!	מה.	
גדולות, מכלל דאיכא קטנות?												⚡	מה.	
תקנות קבועות שנו כאן, עקרוה רבנן לשבועה מבעל הבית ושדויה אשכיר, משום כדי חייו.	אלא אמר רב נחמן אמר שמואל:											!	◇	מה.
משום כדי חייו דשכיר קנסינן ליה לבעל הבית?												⚡	מה.	
בעל הבית גופיה ניהא ליה דמשתבע שכיר ושקיל, כי היכי דאיתגרון ליה פועלין.												!	◇	מה.
אדרבה, שכיר ניהא ליה דלשתבע בעל הבית ונפקע, כי היכי דליגריה בעל הבית												⚡	מה.	

<b>disputants- חולקים</b> ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story <b>מקרא-key:</b>	<b>מימרא-statement</b> ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer <b>ראיה-proof</b>
---	---

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בעה"ב על כורחיה אגר.												!	מה.	
שכיר נמי על כורחיה מתגר												⚡	מה.	
אלא, בעה"ב טרוד בפועליו הוא.													!	מה.
וליתב ליה בלא שבועה													⚡	מה.
כדי להפיס דעתו של בעה"ב.													!	מה.
וליתב ליה בעדים													⚡	מה.
טריחא ליה מילתא.													!	מה.
וליתב ליה מעיקרא													⚡	מה.
שניהן רוצין בהקפה.													!	מה.
אי הכי, אפילו קצין נמן													⚡	מה.
אומן אומר שתיים קצצת לי, והלה אומר לא קצצתי לך אלא אחת - המוציא מחבירו עליו הראיה	אלמה תניא:												⚡	מה.
קציצה ודאי מידכר דכיר ליה.													!	מה.
אי הכי, אפי' עבר זמנו נמן													⚡	מה.
עבר זמנו ולא נתן לו - הרי זה אינו נשבע ונטל חזקה אין בעל הבית עובר בבל תלין.	אלמה תניא:												⚡	מה.
בעל הבית טרוד בפועליו הוא	והאמרת:												⚡	מה.
הני מילי - מקמי דלימטי זמן חיובא הוא, כי מטי זמן חיובא - רמי אנפשיה ומידכר.													!	מה.
וכי שכיר עובר משום (ויקרא י"ט) בל תגזול?													⚡	מה.
גבי בעל הבית איכא תרי חוקי: חדא, דאין בעל הבית עובר (ויקרא י"ט) בבל תלין, וחדא, דאין שכיר משהא שכרו.													!	מה.
לא שנו אלא ששכרו בעדים, אבל שכרו שלא בעדים, מתוך שיכול לומר לו לא שכרתיך מעולם, יכול לומר לו שכרתיך ונתתי לך שכרך.	רב נחמן אמר שמואל:												⚡	מה.
יישר, וכן אמר רבי יוחנן.	א"ל רבי יצחק:												⚡	מה.
מכלל דפליג עליה ר"ל?													⚡	מה.
מישתא הוה שתי ליה ושתיק ליה:	איכא דאמרי:												!	מה.
מישהא הוה שהי ליה ושתיק ליה.	איכא דאמרי:												!	מה.
לא שנו אלא ששכרו בעדים, אבל שכרו שלא בעדים, מתוך שיכול לומר לו לא שכרתיך מעולם, יכול לומר לו שכרתיך ונתתי לך שכרך.	איתמר נמי, אמר רב מנשיא בר זביד אמר רב:												⚡	מה.
כמה מעליא הא שמעתא.	רמי בר חמא:												⚡	מה.
מאי מעליותא? א"כ, שבועת שומרין דחייב רחמנא היכי משכחת לה? מתוך שיכול לומר לו לא היו דברים מעולם, יכול לומר לו נאנסן	אמר ליה רבא:												⚡	מה.
דאפקיד ליה בעדים.													!	מה.
מתוך שיכול לומר לו החזרתיו לך, יכול לומר לו נאנסן													⚡	מה.
דאפקיד ליה בשטרא.													!	מה.
מכלל דתרווייהו סבירא להו: המפקיד אצל חבירו בעדים - אין צריך להחזיר לו בעדים, בשטר - צריך להחזיר לו בעדים.													⚡	מה.

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פיסקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה- <b>story</b>	<b>statement-מימרא</b> † קושיא- <b>challenge</b> ^ שאלה- <b>question</b> ! תירוץ- <b>answer</b> ■ ראייה- <b>proof</b>
<b>מקרא-key:</b>	

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
קרי רמי בר חמא עליה דרב ששת: (שמואל א' כ"א) וישם דוד את הדברים האלה בלבו	[רבי בר חמא]											◊	מה:
דאשכחיה רב ששת לרבה בר שמואל, אמר ליה: תני מר מידי בשכיר?	[רב ששת]											◊	מה:
שכיר בזמנו נשבע ונוטל, כיצד? בזמן שאמר לו: שכרתני ולא נתת לי שכרי, והלה אומר: שכרתני ונתת לי שכרך, אבל אמר לו: שתיים קצצת לי, והלה אומר: לא קצצתי לך אלא אחת - המוציא מחבירו עליו הראיה	אמר ליה: [רבה בר שמואל] אין, תנינא:											◊	מה:
הא מדסיפא בראיה, הוי רישא בלא ראייה												‡	מה: